

BULETIN PAROHIAL - IUNIE 2021

BISERICA SFANTUL NICOLAE - NY

Predică la Înălțarea Domnului - Sfântul Serafim Sobolev

Indurarea necazurilor este mântuitoare, iar existența chinurilor veșnice ale iadului este reală.

Când mama îndeapărătează pruncul de la sânul său, acesta plânge amar. Nu rareori, lui i se pare că mama sa l-a părăsit definitiv și este nemângâiat. Dar când mama ia pruncul din nou și-l îmbrățișează, bucuria lui este fără margini. La fel se întâmplă, după spusele Sfântului Ioan Gură de Aur și în viața noastră, când Domnul Dumnezeu ne încearcă cu adânci necazuri. Atunci ni se pare și nouă că Domnul ne-a părăsit pentru totdeauna, că totul s-a sfârșit, nu mai avem nici o bucurie, nici o raza de lumină și că noi o să pierim. Dar nu pentru pieirea noastră ne trimite Dumnezeu mari necazuri, ci spre înțelepțirea noastră, pentru a ne încerca în

credință și pentru mântuirea noastră. Oare ne poate părăsi Domnul, când El a spus: „Nu vă voi lăsa orfani: voi veni la voi” (Ioan 14, 18); „Eu cu voi sunt în toate zilele, până la sfârșitul veacului”.

Acest gând, că Domnul nu ne va părăsi niciodată, că El este întotdeauna cu noi, cu ocrotirea Lui, cu bucuria Lui, Sfânta Biserica l-a exprimat în cuvintele condacului praznicului de astăzi: „Te-ai înălțat întru slavă, Hristoase Dumnezeu nostru, nicidecum despărțindu-Te, ci rămânând nedepărtat și strigând celor ce te iubesc pe Tine: Eu sunt cu voi și nimeni împotriva voastră”.

Dacă noi, iubitorii întru Hristos fii, am citi Biblia mai des, atunci niciodată nu s-ar zămisli în noi gândul că Dumnezeu ne-ar părăsi în necazurile noastre. Din pildele biblice am fi știut cât de minunat lucrează Pronia dumnezeiască și cum aceasta se manifesta în viața adevăraților robi ai lui Dumnezeu, atunci când ei treceau prin grele supărări, nenorociri și prin tot felul de necazuri.

Biblia amintește câte necazuri a suportat Iosif cel Frumos în viața lui, chiar din fragedă pruncie. Pentru că avea asupra lui pecetea alegerii deosebite a lui Dumnezeu, frații săi îl invidiau mult și într-un târziu s-au hotărât să-l piardă. La sfatul fratelui mai mare, Ruben, ceilalți frați au renunțat la gândul acesta groaznic. Ei nu l-au ucis, ci l-au aruncat într-un puț părăsit, iar apoi l-au vândut unor neguțători madianiți, ce treceau pe acolo în drum spre Egipt.

Aici, în Egipt, cu Iosif s-a întâmplat o altă nenorocire îngrozitoare. Datorită unor vorbe clevetitoare la adresa lui, aruncate de femeia desfrânată a unui înalt demnitar al faraonului, Putifar, abia viu a fost aruncat în temniță. Dumnezeu însă nu l-a părăsit pe Iosif și datorită minunatei lucrări dumnezeiești a fost eliberat din temniță și apoi a devenit conducătorul întregului Egipt.

Și aceasta nu e destul. El a salvat de la moarte pe tatăl și pe toți frații lui, iar Dumnezeu i-a dăruit tatălui bucuria nespusă să-l vadă viu pe cel mai iubit fiu al său, Iosif și într-o asemenea slavă.

La fel de minunat a fost Dumnezeu și cu alți robi credincioși ai Lui, dreptii ai Vechiului Testament, în toate necazurile ce i-a cuprins, răbdându-le, împlineau cuvintele Domnului: „Oare femeia uită pe pruncul ei și de rodul pântece lui ei n-are ea milă? Chiar când ea îl va uita, Eu nu te voi uita pe tine” (Isaia 49,15).

Este cu neputință să-i pomenim pe toți dreptii Noului Testament, în viața cărora, îndeosebi în timpul marilor necazuri, minunat s-a manifestat Pronia dumnezeiască. De aceea, după cum citim în Biblie, viețile lor trebuie să fie pentru noi cele mai mângâietoare cărți. În ele se arată cum Dumnezeu i-a apărut pe

robii Săi de toate nenorocirile, i-a acoperit cu Harul Său și cu ce bucurii nepământene le-a umplut inimile.

Nu în zadar marele drept al Bisericii Ruse și prietenul preacuviosului Serafim de Sarov, Antonie, arhiepiscopul Voronejului și-a numit biblioteca personală, care cuprindea lucrările Sfinților Părinți și viețile sfinților Grădina Raiului, pentru că aici, citind cărțile sfinte, el găsea fericita odihnă mângâietoare, după munca sa arhipăstorească și după zilnicele lui neliniști sufletești.

La fel să privim și noi, iubiților, viețile sfinților, să le citim întotdeauna și mai ales în timpul necazurilor. Și iată la ce mai trebuie să ne îndreptăm atenția: în condacul praznicului de astăzi se spune: „Strigând celor ce te iubesc pe Tine: Eu sunt cu voi și nimeni împotriva voastră”. Este clar că Domnul arată ocrotirea Sa minunată celor care Îl iubesc pe El.

Dar cine îl iubește? La această întrebare ne răspunde chiar Domnul, prin aceste cuvinte: „Dacă Mă iubește cineva, va păzi cuvântul meu. Cel ce nu Mă iubește nu păzește cuvintele Mele” (Ioan 14, 23-24).

Prin urmare, dacă vom împlini cuvintele Mântuitorului nostru, vom arăta în acest fel iubirea noastră față de El, în virtutea căreia El ne va apăra de toate nenorocirile din viața noastră și se va afla întotdeauna cu noi și nedespărțit de noi, cu Harul Său și cu bucuria Sa. Ne întrebăm care sunt dar cuvintele lui Hristos pe care trebuie să le păzim, iubiților? Multe, foarte multe cuvinte a rostit Domnul, dar toate aceste cuvinte au fost, în esență, îndreptate spre a propovădui Împărăția lui Dumnezeu sau Împărăția cerurilor, adică despre viața veșnică și fericită, în unire cu Hristos.

Această împărăție a lui Dumnezeu a propovăduit-o Domnul de la începutul lucrării Sale mântuitoare, mesianice și până la sfârșitul vieții Sale pământești. Aceasta a fost vestită de El ucenicilor Săi, în timpul celor patruzeci de zile de la învierea Sa și până la înălțarea la cer, așa cum am auzit astăzi la Apostol. Dar, împreună cu aceasta, Domnul, în cuvintele Sale despre Judecata Sa de Apoi și în pildele Sale, a vorbit despre viața veșnică și chinurile iadului. Noi toți, cei ce credem în Hristos, ne străduim să respectăm cuvintele Sale despre fericita viață viitoare veșnică în împărăția cerurilor. Dar mulți din mijlocul celor credincioși se îndoiesc de cuvintele Domnului despre viața viitoare, despre chinurile diavolilor și ale păcătoșilor. Mulți dintre noi chiar neagă veșnicia chinurilor din iad, spunând că Domnul este întruchiparea însăși a iubirii atoteiertătoare, că El va ierta toate greșelile

noastre, va ierta chiar și pe diavoli și la urma urmei, va exista, doar o viață veșnică fericită, fără de nici un fel de chin al iadului.

Stați cât mai departe, iubiților fii, de această învățătură atât de răspândită între noi, care izvorăște din acea idee mincinoasă, umanistă, sentimentală, dar în esența ei diavolească și care susține că Dumnezeu este numai iubire atoteiertătoare.

Domnul nu este numai Tatăl nostru iubitor, dar El este, în același timp, Dreptul Judecător care pedepsește cu strășnicie. Dumnezeu are nu numai însușirea de a fi bun, dar și puterea de a judeca drept. Și cum s-ar putea altfel, când însuși Domnul ne învață despre veșnicia chinurilor pentru păcătoși și demoni. Este clar că toți cei care nu recunosc veșnicia muncilor, neagă chiar cuvintele Domnului, că aceste chinuri vor exista și prin urmare, cad într-o erezie groaznică, care atrage după sine negarea însăși a creștinismului.

Într-adevăr, dacă Domnul iartă și va ierta toate păcatele, nu numai ale oamenilor, dar și ale demonilor, atunci de ce a trebuit ca El să vină pe lume, să se întrupeze din Fecioara Maria, să pătimească și să moară pe Cruce? Pentru ce atunci să pogoare asupra Apostolilor și apoi asupra tuturor credincioșilor, prin Biserica Ortodoxă și Tainele ei, Harul Sfântului Duh, care este rodul chinurilor și al morții lui Hristos...?

Iată de ce Sfânta Biserică, la al Cincilea Sinod Ecumenic, 1-a anatemizat pe Origen pentru învățătura lui eretică, care nega cuvintele lui Hristos despre veșnicia chinurilor iadului.

De aceea, păziți-vă, iubiților întru Hristos frați și surori, ca de focul gheenei de această învățătură, de această erezie.

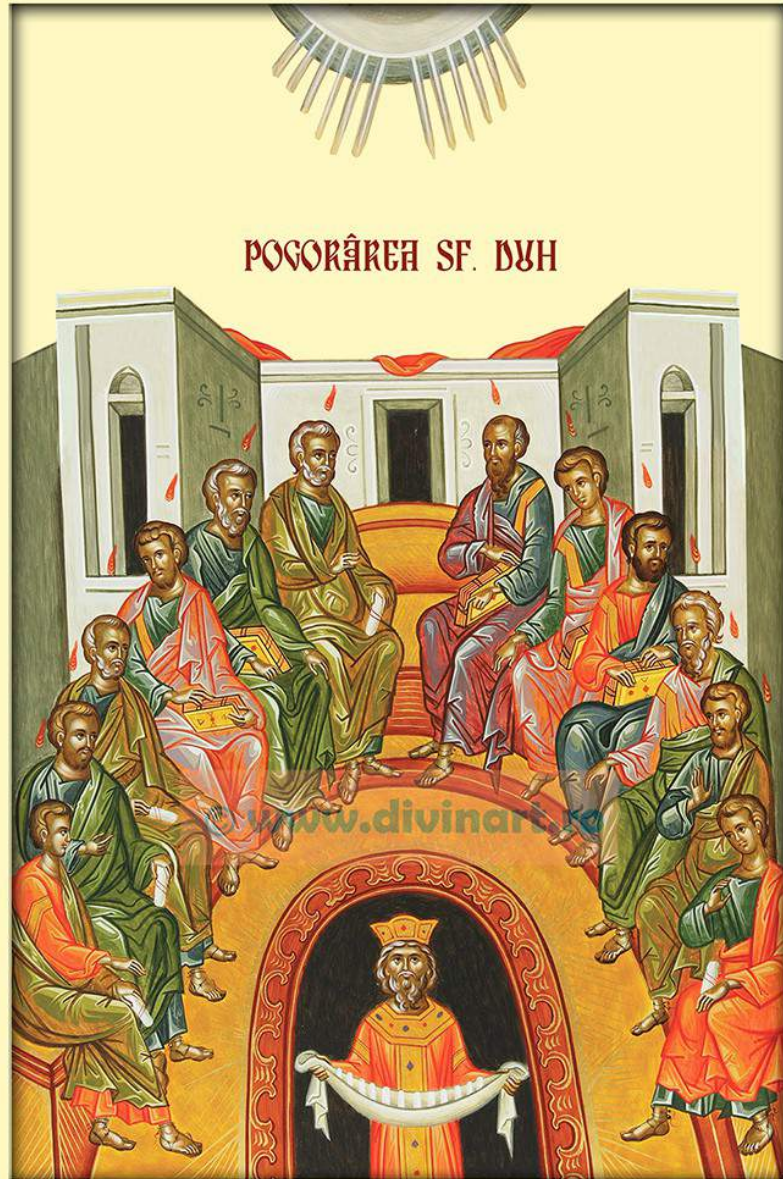
Să păstrăm cu sfințenie toate cuvintele lui Hristos și despre viața veșnică fericită și despre viața veșnică din iad cu chinurile ei. Să năzuim spre cea dintâi și să fugim de cea de a doua.

Dacă vom respecta toate spusele Domnului, prin aceasta se va arăta iubirea noastră pentru El, iar pentru dragostea noastră pentru Hristos, Domnul va fi întotdeauna Apărătorul nostru și bucuria noastră în toate necazurile noastre.

Atunci se vor împlini asupra noastră, în toată plinătatea lor, cuvintele condacului în cinstea marelui praznic de astăzi al înălțării Domnului: „Te-ai înălțat întru slavă, Hristoase Dumnezeul nostru, nicidecum despărțindu-Te, ci rămânând nedepărtat și strigând celor ce te iubesc pe Tine: Eu sunt cu voi și nimeni împotriva voastră”. Amin.

Din cer si fara de veste ...

„Și când a sosit ziua Cincizecimii, erau toți împreună în același loc [acel loc al Cinei celei de Taină, pe care l-au numit Sfinții Părinți „simbolul lumii”]. Și din cer; fără de veste, s-a făcut un vuiet, ca de suflare de vânt ce vine repede, și a umplut toată casa unde ședeau ei (Faptei, 1-2).

„Din cer și fără de veste” - Cerul... de atâtea ori noi ne-am întrebat... Cerul e Dumnezeu însuși, tâlcuiește după Scripturi Sfântul Maxim Mărturisitorul; e lumea lui Dumnezeu, adică Dumnezeu însuși, Care e prin Sine, și de la Sine e totul; Care este pretutindenitatea existenței (atotprezența lui Dumnezeu, ubicuitatea); pretutindenitatea lui Dumnezeu și veșnicia Lui, mai ales aceste două atribute. Și cum tâlcuia Sfântul Ioan Damaschin atât de frumos: Dumnezeu a coborât la noi nu după loc, ci după fire. Firea lui Dumnezeu, care e pretutindeni și învăluie spațiul și timpul. O, Doamne, ar trebui să ne cutremurăm tot timpul că suntem învăluiți de Dumnezeu!

Și când simți harul, lumina, se petrece ceva neobișnuit; nu-i ca din lumea aceasta. Te simți în fața maiestății, atotputerniciei lui Dumnezeu. E un cutremur negrăit al sufletului, ceva de domeniul incomprehensibilității. Cum spune Sfântul Ioan Gură de Aur, este o mărturie unică în fața a ceva unic.

„Din cer” - din această lume a veșniciei și pretutindenității lui Dumnezeu. Si Duhul Sfânt tot așa, nu după loc, ci după fire coboară; din taina aceasta a dumnezeirii, care e în tine și pe care, pentru că e duhovnicească, de ești în plinătatea Duhului, o simți. Cum să n-o simți? Când păcatul schimbă sensul existenței, în loc să fiu deschis în stare de ofrandă față de Dumnezeu, jertfesc mie, idolului din mine, mă închid în mine. Și, închis în mine, ce mai văd? Mă văd pe mine. Și mă văd, ca și Avraam, că sunt pământ și cenușă. Tu ești în tine; și dacă te vezi pe tine, nu mai vezi pe nimeni. Toate le cercetăm cu o logică de neclintit. Să cugete oricine! Atunci ești în lumină când Dumnezeu te învăluie. Și așa cum Fiul lui Dumnezeu S-a întrupat de la Duhul Sfânt și din Fecioara Maria, la fel trimite Duhul Sfânt să ne nască și pe noi din nou.

„Din cer și fără de veste” - Apostolii așteptau, dar nu ei au decis. Libertate desăvârșită. Dumnezeu e libertate. Și, cum spune Patriarhul Calist, harul lui Dumnezeu nu e din fire, nu e din lumea aceasta; e din lumea lui Dumnezeu. Și „fără de veste” - nu-l decizi tu. Tu te poți pregăti, îl dorești, îl cauți („Cereți și vi se va da, căutați și veți afla, bateți și vi se va deschide” - Matei 7,7). Și, cum a făgăduit, iată, deodată, „s-a făcut un vuiet, ca de suflare de vânt ce vine repede” - deci ceva neobișnuit, care te zguduie, te cutremură, te

trezește. Această furtună peste Apostoli, această lumină divină în fața căreia, cum spunea un învățat care a cercetat toate religiile lumii, ești cuprins de un cutremur al tainei - tremendum. „Și li s-au arătat, împărțite, limbi ca de foc...” (2, 3). Foc - lumină. De aceea a spus cineva: „Lumina e geniul focului”, frumos a grăit! Limbile aveau geniul acesta al luminii; pentru că Apostolii au început să vorbească. Limbile tâlcuiesc, cum zice Nicolae Cabasila, cele dinlăuntru omului. Și au început Apostolii să vorbească în alte limbi, „precum le dădea lor Duhul a grăi (2, 4) - Duhul înțelepciunii, Duhul lui Hristos.

„Și erau în Ierusalim locuitori iudei, bărbați cucernici, din toate neamurile care sunt sub cer” (2, 5). Iarăși un cuvânt de o semnificație deosebită. Cei de la Babilon au vrut să ridice un turn până la cer - au vrut să ia locul lui Dumnezeu; cum îi sfătuiseră demonul prin Adam și Eva: „Veți fi ca niște dumnezei”. Să-și așeze tronul, cum spune la Isaia (14, 14), lângă Cel Preaînalt, dacă se poate chiar în locul Celui Preaînalt.

Or, toate neamurile acestea erau sub cer. Fiecare cuvânt al Scripturii este negrăit de adevărat și de sfânt. Auzind vuietul acela, s-au adunat atunci mulțimile. Și, cum ați văzut, era atunci sărbătoarea dării Legii pentru evrei. Iar de acum era darea Duhului Sfânt, începutul Bisericii. Cum S-a întrupat Fiul lui Dumnezeu de la Duhul Sfânt și din Fecioară, și noi să fim după chipul lui Hristos. Și toți cei botezați suntem de atunci, de la Cincizecime. Erau neamuri multe adunate și erau uimite auzindu-i pe Apostoli grăind în limbile lor: părți, mezi, eiamiți, din Mesopotamia, Capadocia, Pont, Asia, Frigia, Pamfilia, Egipt, părțile Libiei. [...]

Făgăduise Dumnezeu [cf. „protoevangheliul”: Facerea 3,15]. A rămas credincios făgăduinței sau nu? Păi cum încheie acest cuvânt Sfântul Petru? Zice: „...pe Care Dumnezeu L-a înviat, dezlegând, durerile morții, întrucât nu era cu putință ca El să fie ținut de ea 2, 24). Făgăduința lui Dumnezeu: a dat învierea. El a implinit. Vedeți, așadar, credința lui Dumnezeu, făgăduința Lui. Istoria, adeseori, vrea să-L închidă pe Fiul lui Dumnezeu, să-L bage în mormânt. Dar credincios este Dumnezeu făgăduințelor Lui și adevărul nu e decât în El.

Am înțeles ce înseamnă credința lui Dumnezeu, făgăduința Lui - învierea, care-i biruința morții („dezlegând durerile morții”). Nu acesta este cel mai mare dar, a învinge moartea cu care ne luptăm?! Și ne-a dăruit libertatea, pentru care s-au luptat neamurile dintru început. Dumnezeu însuși e liber și libertate ne dăruiește nouă. A continuat Petru cuvântul aducând o mărturie tot atât de

uluitoare, a lui și numai a lui: „Căci David zice despre El: «Totdeauna am văzut pe Domnul înaintea mea, căci El este de-a dreapta mea, ca să nu mă clatin. De aceea s-a bucurat inima mea și s-a veselit limba mea; chiar și trupul meu se va odihni întru nădejde»”. Și [iată și] de ce „se va odihni trupul meu întru nădejde”: „Căci nu vei lăsa sufletul meu în iad, nici nu vei da pe Cel Sfânt al Tău să vadă stricăciune...” (Fapte 2, 25-27)

Auzi, deodată, cum se mișcă cuvântul. David spune: Totdeauna am văzut pe Domnul (adica pe Fiul lui Dumnezeu) lângă Tatăl înaintea mea ca să nu mă clatin. „De aceea s-a bucurat mima mea... limba și trupul meu [și al fiecăruia!] De ce? Că „nu vei lăsa sufletul meu în iad [sufletul meu va fi în lumina credinței, nu în iad], nici nu vei da pe Cel Sfânt al Tău să vadă stricăciune”-Ia Domnul se referă. Deci Petru vorbește despre David. David a profețit că el a văzut pe Fiul lui Dumnezeu de-a dreapta Tatălui, a văzut că Se va întrupa din coapsele lui și va lua trup ca și noi. A văzut că prin El are nădejde că sufletul lui nu va rămâne în iad; și trupul lui se odihnește „pentru că nu-L vei lăsa pe Cel Sfânt al Tău să vadă stricăciune”.

„Bărbați frați - continuă Apostolul -, cuvine-se a vorbi cu îndrăznire (de ce zice „cu îndrăznire”) către voi despre strămoșul David, că a murit, s-a îngropat, iar mormântul lui este la noi, până în ziua aceasta” (2, 29). Deci pune față în față mormântul lui David cu trupul lui, iar despre Iisus spune: Nu vei lăsa pe Sfântul Tău să vadă stricăciune”. Deci apar, în conștiința lui Petru, față în față, cele două morminte: mormântul lui David, cu trupul lui, și mormântul gol, pe care îl văzuse în ziua învierii, împreună cu Ioan. Nu au găsit decât giulgiurile. Și îngerii le-au spus femeilor: „De ce căutați pe Cel viu între cei morți? Nu este aici, ci S-a sculat” (Luca 24, 5-6). Era acum la numai cincizeci de zile după învierea Mântuitorului, când mormântul rămăsese gol. Dar puseseră strajă la mormânt ostași, care au spus, după cum le ceruseră fariseii, că ei au adormit și că ucenicii au venit noaptea și L-au furat. Mereu era vorba că L-au furat. Dar el acum capătă îndrăzneală, și „cu îndrăznire” spune: Iată, mormântul lui David este aici și trupul lui e acolo, iar al lui Hristos e gol, pentru că Sfântul lui Dumnezeu nu putea să vadă stricăciunea. A înviat.

Observați ce tâlc uimitor e în tot acest cuvânt! „Deci el [David] fiind proroc și știind că Dumnezeu i S-a jurat cu jurământ să așeze pe tronul din rodul coapselor lui, mai înainte văzând, a vorbit despre învierea lui Hristos. ”(2, 30-31). Acum mai cu tărie o vestește Apostolul Petru: „... că n-a fost lăsat în iad sufletul Lui și

nici trupul Lui n-a văzut putreziciunea”. Deci a mers sufletul Mântuitorului la iad (cum o va spune Petru mai clar în epistolă) și n-a cunoscut [trupul Lui] putreziciunea, căci „Dumnezeu a înviat pe acest Iisus, Căruia noi toți suntem martori” (2, 32). Suntem martorii învierii Lui. De aceea mormântul Lui rămas gol rămâne mărturie a învierii. Petru vorbea la cincizeci de zile după înviere. Și Iisus, „înălțându-Se prin dreapta lui Dumnezeu [Tatăl] și primind de la Tatăl făgăduința Duhului Sfânt, L-a revărsat pe Acesta, cum vedeți și auziți voi” (2, 33). Și încheie Petru cuvântul: „Cu siguranță să știe deci toată casa lui Israel că Dumnezeu pe acest Iisus, pe Care voi L-ați răstignit [căci nu L-au omorât], L-a făcut Domn și Hristos [Mesia cel făgăduit]” (2, 36).

Aceasta este taina sărbătorii. Pentru care mulțimea, auzind, a zis: „Ce să facem?” (2, 37). Iar Petru le-a răspuns: „Pocăiți-vă!” - schimbă-ți gândirea, de la eul tău, orgoliul tău, la Dumnezeul cel viu, Care ne unește pe toți; la Unicul Dumnezeu - al adevărului, al luminii, al învierii, al veșnicilor. Ca să nu rămână miliarde de euri care se ciocnesc între ele, pentru că fiecare vrea să fie centru. „Și să se boteze fiecare dintre voi [prin această pocăință] în numele lui Iisus Hristos [Cel înviat], spre iertarea păcatelor voastre, și veți primi darul Duhului Sfânt” (2, 38). Și s-au botezat în ziua aceea ca la trei mii deodată (cf. 2,41). Așa cum Hristos era prezent - prin lumina bogăției, a eternității, a dumnezeirii - în Petru, prin botez deodată Duhul Sfânt naștea din nou mulțimile; cum ne-a născut și pe noi, ca să fie prezent în noi Hristos.

„Hristos în noi, nădejdea mării”, cu Tatăl și în Duhul Sfânt. „Binecuvântat ești Hristoase, Dumnezeul nostru, Cel ce preaițelept pe pescari i-ai arătat, trimițându-le lor Duhul Sfânt, și printr-înșii lumea ai vânat, Iubitorule de oameni, slavă Ție!”

Doamne, slavă Ție, slavă Ție! Amin.

Parintele Constantin Galeriu

Lucrarea Sfântului Duh – Sfântul Ioan de Kronstadt

- **Duhule Sfinte, Facatorule de viata, Unul fiind din Sfânta Treime,**
- **Tu esti viata si cuviinta, frumusetea tuturor fapturilor vii si neînsufletite,**
- **Tu esti culoarea si mireasma plantelor,**
- **Tu esti respiratia tuturor fiintelor organice si anorganice, fiindca Tu pricinuiesti rodirea, hranirea în plante, în arbori si în arbusti.**
- **Tu uzi roadele si le aduci la pârguire prin razele de soare,**
- **Tu luminezi prin soare, luna si stele,**
- **Tu pricinuiesti vânturile în vazduh si valurile în râuri, mari si lacuri,**
- **Tu le îmblânzesti, Tu pricinuiesti tunetele si fulgerele în crugul ceresc. Tu plasmuiesti si sadesti samânta omeneasca, si o cresti, si o modelezi într-un organism minunat, cum faci si cu toti embrionii de animale**

- Tu ai dat albinelor putinta sa faca faguri cu miere si paienjenului sa își teasa paienjenisul, iar viermilor de matase sa faca coconi. Pâna la nesfârșita felurime împodobesti tipurile fetelor omenesti de parte barbateasca si femeiasca, potrivit felurimii popoarelor si natiilor (raselor) si a climatelor pamântesti. Tu felurit înțeleptesti în lucrurile lor popoarele si insii în parte spre îndestularea trebuintelor vietii de obste.
- Tu ai luminat si luminezi cu lumina înțelegerii, înțeleptind pe proroci si pe apostoli, pe cuviosi si pe drepti, pe nebunii pentru Hristos si pe toti sfintii.
- Tu înțeleptesti pe arhitecti, pe sculptori, pe pictori ca sa lucreze în lemn, metal, granit si marmura, ca si pe mesterii care fac felurite lucruri din metal si din sticla: de la Tine este toata stiinta si toata arta.
- Tu Te pleci spre mila fata de pacatosi si pentru numele lui Iisus Hristos, Mielul lui Dumnezeu, Care a luat asupra Sa pacatele lumii, curatesti pacatele celor ce cred si se pocaiesc.
- Tu împaci si mângâi sufletele, renasti pe om prin Botez,
- Tu împartasesti sfintenie si întarire prin Mirungere,
- Tu dezlegi de pacate prin Pocainta, dupa credinta în Iisus Hristos,

- Tu prefaci pâinea si vinul în preacuratul Trup si Sânge al Domnului,
- Tu savârsesti preotii, Tu binecuvantezi casatoria si zamislirea si pricinuiesti nasterea,
- Tu dezlegi pacatele si tamaduiesti trupul prin Maslu.
- Nenumarate sunt, Duhule Sfinte, lucrarile Tale cele de viata facatoare atat in natura cat si in imparatia harica a lui Hristos.
- Slava Tie , dimpreuna cu Tatal si cu Fiul !!

Sfantul Teofan Zavoratul

Ceea ce Tatal a binevoit, ceea ce Fiul a plinit în Sine, Duhul Sfânt a venit acum sa daruiasca credinciosilor; caci mântuirea noastra este “dupa cea mai dinainte stiinta a lui Dumnezeu-Tatal. Si prin sfintirea de catre Duhul, spre ascultare si stropirea cu sângele lui Iisus Hristos” (I Ptr. 1, 2).

Drept aceea, ne si “botezam în numele Tatalui si al Fiului si al Sfântului Duh”, legându-ne sa pazim “tot ce v-am poruncit voua” (Mt. 28, 19-20).

Cei care nu marturisesc Sfânta Treime nu se pot împartasi de lucrarile mântuitoare ale Ipostasurilor Ei si, prin urmare, nu pot primi mântuirea.

Slava Tatalui si Fiului si Sfântului Duh, Treimii Celei deofiinta si nedespartite, Care ne-a încredintat marturisirea despre Sine! “Parinte Atottiitorule, Cuvântule si Duhule, Fire unita în trei Ipostasuri, mai presus de fiinta si preadumnezeiasca, întru Tine ne-am botezat si pe Tine Te binecuvântam întru toti vecii!”

Rugaciune la Împartășanie, a Sfântului Simeon Noul Teolog

Vino, lumina cea adevărată,
vino, viață veșnică,
vino, taină ascunsă,
vino, comoară nenumită,
vino, faptă negrăită,
vino, Persoană neîn eleasă ,
vino, veselie veșnică,
vino, lumina cea neînserată,
vino, nădejdea cea adevărată
a celor ce se vor mântui,
vino, ridicarea celor ce zac,
vino, învierea morților,
vino, Cel puternic,
Cel ce pururea face toate
și le preface și le preschimbă

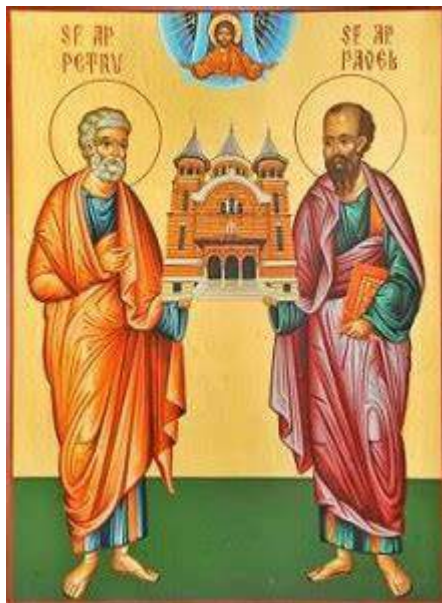
numai cu voia!

Vino, Cel cu totul nevăzut, neatins,
și nepipăit, vino, Cel ce pururi rămâi
nemișcător, dar Care în fiecare clipă
Te miști și vii la noi, cei ce zăcem în iad,
Cel mai presus de toate cerurile,
vino, Nume mult dorit și mult rostit,
căci ne este cu totul cu neputină
să fie spus de noi ceea ce e ti
sau să fie cunoscut de noi Cine sau cum ești.

Vino, bucurie veșnică,
vino, cunună neve tejiță ,
vino, porfiră a Marelui Dumnezeu i Împă ratul nostru,
vino, cingătoare bătută cu diamante i pietre scumpe,
vino, încăl are neapropiaă .
Vino, hlamidă împărătească,
cu adevărat dreapta împărătească!
Vino, Cel de Care a însetat și însetează ticălosul meu suflet,
vino, Cel Singur la cel singur,
fiindcă sunt singur, precum vezi!
Vino, Cel ce m-ai despăr it de toate
și m-ai făcut singuratic pe pământ,
vino, Cel ce Te-ai făcut întru mine dor
și m-ai făcut să Te doresc pe Tine, Cel cu totul neapropiat!
Vino, suflarea mea și viața, vino, mângâierea smeritului meu suflet,
bucură-te bucuria și slava și neîncetată desfătarea mea !

*Ce ne învata Sfinții
Petru și Pavel
prin înțelesul
numelor lor și prin
schimbarea
acestora*

“Prăznuind acum în cinstea Sfinților Apostoli Petru și Pavel, **trebuie sa primim de la ei și povățuirea cuvenita zilei, ca sa nu praznuim in deșert, ci prin prăznuire să învățăm cum să trăim creștinește, iubind.** La Sfinții Apostoli totul este dătător de învățătură: pilda vieții lor, ostenele în propovăduirea Evangheliei și mai ales scrierile lor de Dumnezeu insuflăte, cu care și suntem îmbiați în fiecare an prin cele ce se citesc în biserică. **Cine dorește, poate să tragă învățătură și din acest izvor îmbelșugat, dar adânc; eu însă vreau acum să-mi opresc luarea-aminte, împreună cu voi, la ceea ce e mai simplu și mai apropiat nouă, și anume la numele Sfinților Apostoli verhovnici, și să scot din ele, pentru mine însumi și pentru voi, o lecție pe ziua de astăzi. Vă rog să ascultați.**

În primul rând, pătrundeți cu gândul în noima numelor acestor Sfinți Apostoli: **ce înseamnă numele „Petru” și „Pavel”, și de ce Domnul a rânduit ca ei să fie prăznuți împreună?**

„**Petru**” înseamnă „**piatră**”, și arată tăria, statornicia și neclintirea. „**Pavel**” înseamnă „**mic**”, și arată părerea de sine lipsită de îngâmfare, defăimarea de sine și smerenia. **Împreună, Petru și Pavel ne învață că trebuie să fim tari în credința și în viețuirea creștină, dar totodată smeriți și defăimători de sine, și ne arată că nu trebuie să fim tari fără să fim smeriți, ci, dimpotrivă, cu cât este cineva mai smerit, cu atât este mai tare și mai neclintit în credința și în viețuirea creștină.** Cel ce clădește o casă face la început temelie adâncă: **și în creștinism trebuie să ne adâncim prin defăimarea de sine**, ca să ne întemeiem cu tărie în el și abia apoi să ne clădim casa mântuirii, așa cum ne arată Domnul, Care e temelia mântuirii noastre – temelie pe care nimeni altul n-o poate pune – și Care, fiind mai presus de toate, **S-a smerit totuși, ascultător făcându-Se până la moarte, și încă moarte de cruce.** Astfel, smerenia este cea mai trainică temelie a vieții și a virtuții creștine. De ce așa? Pentru că **fără harul dumnezeiesc nu putem nici să gândim, nici să facem vreun lucru bun, iar harul lui Dumnezeu nu se dă celor încrezuți, care nădăjduiesc în puterile lor.** Spre cine voi căuta, zice Domnul, **fără numai spre cel blând și smerit, care tremură de cuvintele Mele? Ploaia se coboară de sus și adapă locurile joase: și smerenia atrage harul îmbelșugat al lui Dumnezeu, iar trufia și nădăjduirea în sine îl fac să se îndepărteze.** Aceasta este legea dreptății dumnezeiești: *Dumnezeu celor mândri le stă împotriva, iar celor smeriți le dă har.* Nu cred că e nevoie să vă mai lămuresc, fraților, la ce îndatorează lucrul acesta, deoarece vedeți, fără îndoială, și singuri.

În al doilea rând, luați aminte la schimbarea numelor apostolice. **Petru se numea înainte Simon, iar Pavel – Saul.** Domnul le-a schimbat numele și pe Simon l-a numit *Petru*, iar pe Saul – *Pavel*. **Această schimbare a numelor arată schimbarea esențială care s-a petrecut în sufletele Apostolilor, pentru că Dumnezeu nu pune**

numele la întâmplare, ci în așa fel că prin punerea lor nu numai că arată schimbarea, ci o și face. La fel, fraților, primim și noi, toți creștinii, un nume nou printr-o schimbare esențială. Ne naștem, ca toți oamenii, din Adam cel vechi, și după acest Adam de pământ ne numim și suntem și noi de pământ, precum și acela era de pământ. După aceea însă **ne naștem pentru a doua oară în Adam Cel nou – în Domnul nostru Iisus Hristos, și după Acest Adam Ceresc ne numim și suntem cerești, precum și El este ceresc.** Creștinul se împodobește cu numele lui Hristos tocmai pentm că **primește o viață nouă de la Hristos Domnul.** *Dacă este cineva în Hristos, fapтура nouă este* (II Cor. 5, 17). Aceasta se săvârșește prin Sfintele Taine, și se săvârșește prin cuvânt. **Odată cu cuvintele „se botează robul lui Dumnezeu” moare omul cel vechi și se naște cel nou; odată cu cuvintele: „pecetea darului Sfântului Duh” se pogoară și se întipăresc în ființa noastră noile puteri harice.** La început, Dumnezeu, dând nume celor ce nu erau, le-a dat și ființare: și aici, cuvântul lucrător de taină pricinuieste în chip de taină ceea ce a plănuit Dumnezeu. Cugetând la asta, fraților, ce vom spune? Vom spune: *„Mulțumim Domnului pentru darul Lui negrăit!”*

Și atâta doar? Nu, ci **potrivit numelui nostru să fie și viețuirea noastră.** *Hristos, odată înviat, nu mai moare: și noi, odată renăscuți prin har la viața nouă, să începem a umbla întru înnoirea vieții* (v. Rom. 6, 4). *Dumnezeu, Cel mai înainte de veci, încă dinainte de întemeierea lumii ne-a numit pe noi ca să ne înfieze prin Iisus Hristos* (v. Efes. 1, 4-5). Numindu-ne astfel însă, El tot atunci **ne-a ales, altfel spus ne-a merit întru Sine ca să fim sfinți și neprihăniți** înaintea Lui în dragoste. **Așadar, fraților, fiind părtași chemării cerești, să umblați cu vrednicie după chemarea cu care ați fost chemați** (Efes. 4, 1), ca altminteri să nu cadă și asupra vreunuia dintre noi mustrarea: **ai nume că trăiești, dar ești mort** (Apoc. 3, 1). **Numele nu ne este de folos singur. Trebuie să**

adăugăm la nume și fapta. Iudeii se lăudau că sunt fii ai lui Avraam și se mândreau cu asta; Domnul ce le-a zis însă: *Voi sunteți din tatăl vostru diavolul* (In 8, 44). **Și noi suntem de fapt așa cum ne vede Domnul, deși El nu dorește să ne vadă niciodată astfel. Numele nostru este cel de „creștini”, însă de fapt poate că unii dintre noi sunt păgâni, iar alții necredincioși prin felul lor de a gândi și de a trăi.** Asa îl și vede Dumnezeu, și unul ca acesta poartă în chip de taină numele potrivit – bineînțeles, nu spre îndreptățire, ci spre mustrare. **Să râvnim, deci, a fi așa cum Dumnezeu dorește să ne vadă pe toți în Domnul nostru Iisus Hristos, adică sfinți și neprihăniți în dragoste, precum ne-a și numit în El mai înainte de întemeierea lumii.** Iar pentru asta, *cel ce are de slujit, să slujească; cel ce are îndatorirea de a învăța, să învețe; cel ce este într-un post de conducere, să conducă; cine are îndestulare materială, să dea cu simplitate și altora; între noi să trăim în dragoste nefățarnică, urând răul și alipindu-ne de bine, să fim harnici cu osârdie, să ardem cu duhul,* slujind Domnului prin rugăciunile de acasă și prin cele de la biserică. Indeobște, potrivit Apostolului,

nu trebuie să ne potrivim cu acest veac, ci trebuie să ne schimbăm prin înnoirea minții, deosebind care este voia lui Dumnezeu cea bună, și plăcută, și desăvârșită (Rom. 12, 2).

Dacă ne vom întocmi un asemenea fel de viață și vom fi statornici în el, biruind toate piedicile – atât cele dinafară, cât și cele lăuntrice -, luați seama ce făgăduințe mari ne vestește Domnul:

Biruiătorului îi voi da să mănânce din mana cea de taină, și îi voi da lui o pietricică albă, și pe pietricică scris un nume nou, pe care nimeni nu-l știe decât primitorul (Apoc. 2, 17),

și în continuare:

Cel ce biruiește va fi îmbrăcat în veșminte albe, și nu voi șterge nicidecum numele lui din cartea vieții, și voi mărturisi numele lui înaintea Tatălui Meu și înaintea îngerilor Lui (Apoc. 3, 5),

iar în cele din urmă:

Pe cel ce biruiește îl voi face stâlp în templul Dumnezeului Meu, și afară nu va mai ieși, și voi scrie pe el numele Dumnezeului Meu și numele cetății Dumnezeului Meu, al Ierusalimului celui nou, care se pogoară din Cer, de la Dumnezeu Meu, și numele Meu cel nou (Apoc. 3, 12).

Ce poate fi mai presus de asta? Deci, *cel ce are urechi de auzit, să audă. Amin!*

Sfantul Teofan Zavoratul

Church Renovation Plan

SAINT NICHOLAS
ROMANIAN ORTHODOX CHURCH

ALTAR

2 Crosses	\$3,000
2 Candle Holders (Sfesnice)	\$2,000
2 Vigil Lamps (Candle)	\$1,200
Tabernacle (Chivot)	\$3,500

We begin a new project to beautify our church, enrich our community with holy items, and continue creating a welcoming space for all.

INTERIOR

Icon paintings for interior walls	\$77,000
31 Monastic Chairs (Strani)	\$14,300
Runner (Traversa)	\$1,500
Flooring (Parchet)	\$12,000

COMMUNITY ROOM

Renovation including cabinets, countertop, flooring, and repainting	\$5,500
---	---------

ENTRANCE

Renovation including candle supports, shelves, and repainting	\$8,000
---	---------

EXTERIOR

Renovation including new stucco (tencuiala), repair and replacement of windows	\$7,000
--	---------

To support our renovation, all are invited to donate through PayPal, found on our website, or to write a check to Saint Nicholas Romanian Orthodox Church.

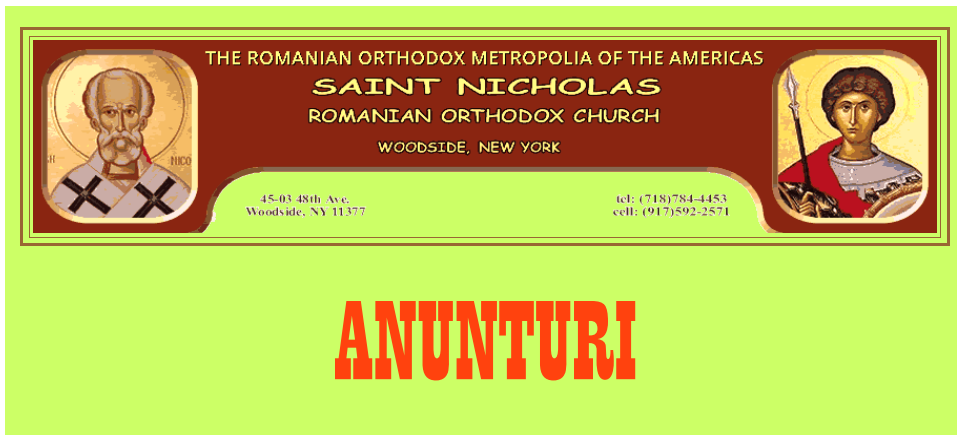
www.stnicholaschurch.net

45-03 48th Ave
Woodside, NY 11377

...
We extend our warmest thanks for your support and generosity!

...

The Hierarchs of the Assembly of Canonical Bishops are aware of the many pastoral issues we face regarding mental health among the faithful. These issues are complex and challenging and, during the pandemic, have increased significantly. It is well known among mental health professionals that many people of Faith approach their parish priest, before their physician or a therapist, with mental health struggles. The Mental Health Task Force of the Assembly of Bishops has completed a **Directory of Orthodox Mental Health Professionals** as a first resource to immediately meet an urgent need. We hope that you have been sharing it, listing it on your websites, and encouraging Orthodox Christian providers in your region to **apply to be listed**.

In an effort to further understand and respond to the specific mental health needs of our clergy and faithful, we are now conducting a comprehensive anonymous survey:

- The Needs Assessment Survey can be accessed at: <https://www.assemblyofbishops.org/ministries/mental-health-task-force/mental-health-needs-assessment-survey>
- The survey is completely anonymous and takes about 15 minutes to complete
- **Both clergy and the faithful age 18 and older are asked to complete the survey by June 15, 2021**
- All faithful are invited to complete the survey, regardless of their experience with mental health or their level of engagement with the Church.

- Parishes are encouraged to print copies of the survey for parishioners who are not comfortable using a computer. Guidelines are provided on the aforementioned survey page.
- Data collected from the survey will be analyzed by the Task Force to create mental health related resources that reflect our Orthodox praxis and theological perspective.

In order for the work of the Task Force to successfully serve you and the faithful, I ask you to assist by the following:

1. Please participate in the anonymous survey and ask your parishioners to participate in the survey. **Please help us meet our goal of at least 50 parishioners from each parish.**
2. Please promote the survey across all communication platforms you use with your parish. For your convenience, promotional icons for social media and bulletin inserts are available at [assemblyofbishops.org/mental-health](https://www.assemblyofbishops.org/mental-health).
3. Please continue to promote in your community the Directory of Orthodox Mental Health Professionals and encourage Orthodox providers you know to join the directory: <https://www.assemblyofbishops.org/directories/mental-health/>

Guidelines for printed copies

- **Click here to download the printable version of the survey**
- **Print and make copies of the survey**
- **Distribute the surveys to those who are not comfortable using a computer**
- **Keep an anonymous box in your parish for faithful to submit their surveys**
- **On June 15, 2021, gather the paper surveys, scan them into the computer, and email them to ministries@assemblyofbishops.org.**

+ Metropolitan Nicolae
Romanian Orthodox Metropolia of the Americas

Asta inseamna sa iubesti!

Am citit aceasta povestioara care m-a impresionat foarte mult si ca orice lucru frumos si folositor, incerc sa o impart cu voi. Iarasi sper ca printre aceste randuri sa gaseasca fiecare din noi gandul cel frumos.

"Cu cativa ani inainte de cel de-al doilea razboi mondial, exista un cuplu care se iubea foarte mult. De fiecare data barbatul, in orice ocazie, incerca sa-si arate dragostea fata de ea. Ea era frumoasa, sensibilă, dar si firava din punct de vedere al sanatatii.

Incepand razboiul, barbatul este nevoit sa mearga pe front, unde trece prin foarte multe incercari si de multe ori ca prin minune scapa sa nu fie ucis. Se ruga in fiecare zi sa-l ajute Dumnezeu sa traiasca pentru a se intoarce acasa langa sotia pe care atat de mult o iubea.

Fiecare gand al sau era sa o stranga din nou in bratele sale si-i dadea putere sa reziste foamei, frigului si ranilor. Cand se termina razboiul, mai fericit ca niciodata porneste catre casa parca plutind...

In drum, aproape de satul sau, se intalneste cu un prieten de familie care dupa bucuria de a-l revedea viu si intreg, incerca sa-l consoleze pentru incercarea prin care trec... - "Care incercare?" intreba nelinistit barbatul. - "Inca nu ai aflat?. sotia ta a avut o infectie foarte grea, a scapat cu viata dar acum chipul ei este deformat." Raspunse prietenul trist.

Barbatul cade aproape lesinat si ramane plangand cu amar pe marginea drumului...

Spre seara ajunge acasa. Sotia lui, dupa bucuria revederii si multumind lui Dumnezeu pentru minunea de-al tine in viata, se asaza la masa si... realizeaza ca multiubitul ei sot si-a pierdut

vederea in razboi! Crezand ca printr-o rana de razboi a ramas orb, nu-l intreaba niciodata despre acest lucru pentru a nu suferi si mai mult. Ii acorda ingrijirea cuvenita cu multa dragoste si traiesc efectiv fericiti inca cincisprezece ani.

Dupa acesti cincisprezece ani si suferinta unei boli aproape incurabile, pe patul suferintei sotul ii inchide ochii multiubitei sale sotii si... ii deschide pe-ai lui!

Pentru cincisprezece ani s-a prefacut ca este orb ca sa nu ii mareasca suferinta..."

Asta inseamna sa iubesti!.. Sa te faci pe tine orb pentru a nu rani pe celalalt. De cele mai multe ori este nevoie sa inchidem ochii, pentru ca adesea privirea noastra este mai grea decat credem si cel pe care-l privim poate fi si mai impovarat de greutatea unei priviri pline de invinuire.

Multi isi pierd curajul sa lupte cu ei, sau cu incercarile prin care trec tocmai pentru faptul ca noi i-am privit cum nu trebuia! Viata le poate deveni si mai grea caci nu ii vedem durerea sufletului ce sta sub handicapul sau, sau uratenia sa, sau oricarei alte deformari a frumusetii; ori a viciului ce a pus stapanire pe el, ori a depresiei cu care se lupta...

Dar, pentru a inchide ochii este nevoie sa iubesti!. nu devenim orbi din indiferenta sau prostie, si nici din dorinta de a marginaliza; ci, din sensibilitate, din politete si marinimie sufleteasca de care dam dovada.

Este nevoie de iubire pentru a te comporta simplu si firesc?. din cate se pare da! Este nevoie sa iubesti pentru a nu-l face pe celalalt sa se simta jignit sau invinovatit. Nu noi sa fim motivul pentru care el sufera, ci ar fi mantuitor sa-l ajutam, sa-i alinam pe cat putem durerea. Nu asta face si Hristos in vietile noastre?. Cred ca ne priveste cu ochii inchisi, caci altfel nu am putea privi noi in ochii Lui vazandu-ne cat de vinovati suntem in Fata Lui.

Si ma gandeam cat de rar in zilele noastre auzim cazuri de genul acesta. Parca s-a "racit" dragostea, parca nu mai avem putere sa iubim, sau poate am devenit prea egoisti?

Altadata relatiile erau mult mai lungi, mai frumoase, mai fericite. Exista o frumusetate si un dor sfant intre cei doi. Un simplu gest, o mica floare, o privire era izvor de bucurie, tresaltarea inimii si lacrimi de fericire.

Si acum... nu auzi decat despartiri si tristete. Scandaluri si acuze. Toti se vaita de ceilalti. Toti ii invinuiesc pe ceilalti. Foarte putini sunt cei care-si asuma vinovatia si responsabilitatea unei despartiri. Nu mai putem iubi?. nu mai putem ierta? Nu mai are

nicio importanta pentru noi dragostea?. sau pur si simplu suntem atat de inrobiti cu dragostea pentru noi insine incat cel de langa noi devine povara?

Cu totii stim ca pentru a reusi o relatie, o casnicie, trebuie ca amandoi membri sa contribuie prin iubire la fericirea si frumusetea vietii celuialt. Din batrani se spune ca "dragostea-i ca flacara, dar se intretine cand arunci lemne in foc..." si astfel putem sa iubim continuu.

In nicio carte nu scrie, sau nimeni nu a spus ca a iubi inseamna NUMAI fericire... dar a iubi inseamna a dori binele si fericirea celuialt. Inseamna a renunta la egoism si mandrie, a te smeri pentru a fi pace, a te ruga nadajduind, a te multumi si a multumi pentru putinul pe care il ai, a fi fericit vazand ca este fericit si celalalt, a trai inaltator...

A iubi este intelepciunea vietii... A iubi inseamna o inima desteapta... A iubi inseamna invatatura care vindeca si nu omoara, care mangaie si nu extermina.

Poate ca printre cei ce citesc aceste randuri exista si pareri opuse, ganduri ca nu ar trebui ca eu sa scriu despre relatiile de iubire, caci nu stiu "cat de greu" este... Probabil au dreptate, dar ca orice Preot sufar mai mult decat puteti sa stiti cand vad o inima ranita, o lacrima pe chipul frumos al celuialt. Iubirea cu greu indura asa ceva..."

Arhim. Siluan Visan

Dragi enoriasi,

SLUJBELE BISERICII NOASTRE

le puteti vedea si prin dispozitivele dvs. electronice
facând click pe pagina de internet a

Bisericii www.stnicholaschurch.net

PROGRAMUL LITURGIC PENTRU LUNA IUNIE

Sambata 5 Junie

Sfânta Liturghie si Parastas ..... 9.00 AM

Duminica 6 Junie:

Utrenie si Sfânta Liturghie ..... 7.30 AM

Miercuri 9 Junie:

Vecernie si Litie ..... 6.00 PM

Joi 10 Junie: Inaltarea Domnului

Utrenie si Sfânta Liturghie ..... 8.00 AM

Sambata 12 Junie:

Hram la Manastirea Sf. Dumitru

Slujba Utreniei si a Sfantei Liturghii Arhieresti se vor savarsi la Manastirea Sfantul Dumitru, Middletown, NY

Duminica 13 Junie:

**Utrenie si Sfanta Liturghie
Arhierasca la Biserica Sfantul
Nicolae , NY - 7.30 AM**

Duminica 20 Junie:

Pogorarea Sfântului Duh

Utrenie si

Sfânta Liturghie ..... 7.30 AM

Luni 21 Junie:

Sfânta Treime

Utrenie si

Sfânta Liturghie ..... 8.00 AM

Marti 22 Junie :

**Inceputul Postului Sfantilor
Apostoli Petru si Pavel**

Postul Sfantilor Apostoli Petru si Pavel incepe anul acesta pe 22 iunie. Acest post este cunoscut in popor sub denumirea de Postul Sampetrului. Este randuit de Biserica in cinstea celor doi apostoli si in amintirea obiceiului lor de a posti inainte de a intreprinde acte mai importante (Fapte 13,2 si 14,23). Postul Sfantilor Apostoli Petru si Pavelera numit in vechime Postul Cincizecimii, datorita darurilor Sfântului Duh, care s-au pogorat peste Sfantii Apostoli. In Postul Sfantilor Petru si Pavel, in zilele de luni, miercuri si vineri consumam hrana fara ulei, marti si joi avem dezlegare la hrana gatita cu untdelemn, iar sambata si duminica se mananca peste. Avem dezlegarea la peste si pe 24 iunie, atunci cand sarbatorim Nasterea Sf. Ioan Botezatorul. Dezlegarea la peste avem si luni, marti si joi, numai daca in aceste zile praznuim un sfant cu doxologie mare si cu cruce neagra in calendar. Cand o astfel de sarbatoare cade miercuri sau vineri se dezleaga la untdelemn si vin. Daca sarbatoarea Sfantilor Apostoli Petru si Pavel cade miercuri sau vineri, se face dezlegare la peste, vin si ulei.

Miercuri 23 Junie:

Vecernie si Litie ..... 6.00 PM

Joi 24 Junie: Nasterea Sf. Ioan Botezatorul

Utrenie si Sfânta Liturghie ..... 8.00 AM

Vineri 25 Junie:

Acatistul Sf. Apostoli Petru si Pavel ..... 6.00 PM

Sambata 26 Junie

Sfânta Liturghie si Parastas ..... 9.00 AM

Duminica 27 Junie:

Utrenie si Sfânta Liturghie ..... 7.30 AM

Luni 28 Junie:

Vecernie si Litie ..... 6.00 PM

Marti 29 Junie: Sf. Apostoli Petru si Pavel

Utrenie si Sfânta Liturghie ..... 8.00 AM

BISERICA SFANTUL NICOLAE SI SFANTUL GHEORGHE

45-3 48 Ave, Woodside, New York, 11377

Preot Paroh: Marius Dumitrescu - 917 592 2571